

A v g j ø r e l s e

Avsagt: 23. november 2021

Saksnr: 7/2020

Domsutvalgets medlemmer Tomasz Edsberg
Morten Kjær Enger
Trude Gran Melbye

Parter: *** ** [idrettslag]

mot

A

Saken gjelder krav om straff etter NIFs lov kapittel 11.

Sakens faktiske bakgrunn

*** ** [idrettslag] (**) er, ifølge egen omtale på nett, Norges største ** [idrett] klubb med omtrent 400 medlemmer.

På årsmøte i *** ** [idrettslag] 27. mars 2019 ble det valgt nytt styre i klubben med A som ny styreleder. A, og enkelte andre styremedlemmer, ble valgt etter benkeforslag fremsatt på årsmøtet. Ifølge A gjenspeilet valget mange medlemmers misnøye med det sittende styret. Det fremgår av sakens dokumenter at det var et anstrengt forhold mellom A og flere personer i eller med tilknytning til det gamle, avtroppende styret.

Etter at det nye styret, med A som leder, overtok, ble det problemer med driften av klubben – blant annet var klubbens økonomiske situasjon krevende. Partene har svært ulike syn på årsakene til problemene.

Fire av styremedlemmene som ble valgt på årsmøtet 27. mars 2019, trakk seg av ulike årsaker fra vervene i månedene etter valget. Da ytterligere et medlem trakk seg i september 2019, ble styret beslutningsudyktig. Dette resulterte i at Norges **[idrett]forbund (**) kalte inn til et ekstraordinært årsmøte 10. oktober 2019 for å velge nytt styre. Av valgkomiteens innstilling til det ekstraordinære årsmøtet fremgår følgende bakgrunnsopplysninger:

*Norges **[idrett]forbund (**) har innkalt til ekstraordinært årsmøte i ** ** [idrettslag]. Ifølge ** ** [idrettslag] må styret (og dermed årsmøtet) forholde seg til følgende momenter:*

- *Mange bekymringsmeldinger om styresett og økonomi*
- *5 av 8 tillitsvalgte til styret har fratrudd*
- *Ingen kvinner i styret*
- *Manglende styrebehandling av viktige/nødvendige saker*
- *Manglende demokratiske prosesser*

*Det skal derfor avholdes ekstraordinært medlemsmøte i ** ** [idrettslag]– med det formål å velge et beslutningsdyktig styre.*

(...)

A forsøkte å motsette seg gjennomføring av det ekstraordinære årsmøtet som ** ** [idrettslag] kalte inn til. Årsmøtet ble likevel gjennomført, og nytt styre ble valgt.

Den 15. juni 2020 vedtok det daværende styret i ** ** [idrettslag] å anmelde A til politiet, samt inngi påtale til NIFs domsutvalg, for det man mente var økonomiske misligheter som A hadde begått da han var styreleder.

Politianmeldelse ble inngitt 3. juli 2020. Politisaken ble henlagt 10. august 2020 på grunn av manglende saksbehandlingskapasitet.

Påtalebegjæring til domsutvalget ble inngitt 2. september 2020. A innga tilsvaret 15. desember 2020. Den 17. januar 2021 innga ** ** [idrettslag] skriv med kommentarer til tilsvaret. Den 1. mars 2021 sendte domsutvalget brev til begge parter med anmodning om partenes kommentarer til enkelte konkrete spørsmål. Både ** ** [idrettslag] og A ga sine kommentarer i hvert sitt skriv 5. april 2021. Partene ble deretter gitt en siste anledning til å inngi eventuelle ytterligere merknader, noe begge gjorde i hvert sitt skriv av 20. april 2021.

Påtalende organ, ** ** [idrettslag], har anført

A var ved årsmøtet i mars 2019 ønsket som nytt styremedlem, men ikke som styreleder. Da A likevel ble valgt til styreleder etter benkeforslag, anså sentrale personer i det avtroppende styret dette som mistillit. Disse trakk seg derfor tilbake og sluttet å utføre frivillig arbeid for klubben. Klubben mistet også enkelte økonomiske fordeler som var et resultat av disse personenes nettverk, vederlagsfritt utlån av privat utstyr, mv. Dette førte til en krise for driften av klubben, men det var å forvente ut fra hvordan styrevalget 27. mars 2019 skjedde.

Etter at nytt styre ble valgt på det ekstraordinære årsmøtet 10. oktober 2019, ble det avdekket at klubben hadde fått meget dårlig økonomi og at regnskapsføring for 2019 var mangelfull.

Da regnskapet for 2019 var ferdigstilt, viste dette at:

- Det manglet ca. kr 50 000 i kontantbeholdning i safe i klubbens lokaler.

Frem til 30. juni 2019, var økonomiansvarlig B den eneste som hadde tilgang til safe. B trakk seg med virkning fra 1. juli 2019 og oppga ved fratreden en kontantbeholdning på kr 11 558, som samsvarer med senere kontroll av tall fra kassadagbok, bilag og bankutskrifter.

Fra og med 1. juli 2019 hadde A tilgang til safe og klubbens bankkonto. Tall fra kassadagbok, bilag og bankutskrifter viser at det per 10. oktober 2019 skulle vært kr 57 217 i safe. Rent faktisk var det kun kr 7 368 der da nytt styre overtok. I henhold til regnskapet mangler med andre ord kr 49 849. Mankoen oppstod i perioden 1. juli til 10. oktober 2019.

- Det manglet ca. kr 70 000 fra turneringen ** ** som ble arrangert og gjennomført av ** ** [idrettslag] i august 2019.

I henhold til prosjektrengskap for turneringen, utarbeidet av A, skulle det være innbetalt påmeldingsgebyrer på totalt kr 194 600. På klubbens bankkonto ble det imidlertid kun betalt inn kr 123 200. Differansen på ca. kr 70 000 utgjør en manko som ikke er forklart av A.

- Det var uklarheter knyttet til en rekke betalinger og kontantuttak fra klubbens konto i perioden da A var styreleder.

Mens A var styreleder, inngikk klubben lukrative sponsor/spilleravtaler, blant annet en avtale med A som gavnet A personlig. Klubben inngikk også avtale med A hvor han ble ansatt som daglig leder med en urimelig kompensasjon på kr 20 000 per måned.

Etter hvert som regnskap for 2019 ble ferdigstilt, ble uregelmessigheter tatt opp i det nye styret. Den 12. februar 2020 fattet styret vedtak om å be Norges [idrett]forbund (***) om hjelp til å følge opp uregelmessigheter overfor A. Norges [idrett]forbund (***) ved generalsekretæren prøvde flere ganger å få til et møte med A, uten å lykkes. A møtte heller ikke på **** ***[idrettslag]s årsmøte 15. juni 2020 hvor han kunne forklart tallene i regnskapet for 2019. Dermed ble det i styremøte på samme dag, og etter dialog med Norges [idrett]forbund (***), vedtatt å anmelde A til Politiet og NIFs domsutvalg.

A misbrukte sitt tillitsverv som styreleder ved å drive klubben uten kontroll og for egen vinning. Det er snakk om mer enn å bare drive klubben på en dårlig måte. As handlinger utgjør brudd på NIFs lov § 11-4 (1) d og [nåværende j].

***** ***[idrettslag] har lagt ned følgende påstand:**

1. A født **.**.1974, dømmes for overtredelse av NIFs lov §11-4 bokstav d og [j] til tap av retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv i en periode som domsutvalget finner riktig, jf. NIFs lov §11-7 (1) bokstav d.
2. A født **.**.1974, dømmes for overtredelse av NIFs lov § 11-4 bokstav d og [j] til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening i en periode som domsutvalget finner riktig, jf. NIFs lov 11-7 (1) bokstav e.

Påtalte, A, har anført

På *** ***[idrettslag]s årsmøte 27. mars 2019 ble det daværende styret byttet ut med stort flertall. Bakgrunnen for dette var mange medlemmers ønske om forandring i klubbens ledelse.

Umiddelbart etter at det nyvalgte styret tiltrådte, ble det sabotert av det gamle styret og deres krets. Avtroppende styreleder forsvant uten forvarsel og gjorde seg utilgjengelig. Han tok med seg en bil tilhørende klubben og etterlot seg omfattende oppgaver knyttet til daglig drift av ** [sted]**[idrett]senter. Noen slettet de elektroniske kassadagbøkene for 2017 og 2018, og det var lagt inn formelfeil i kassadagboken for 2019. Inventarliste over utstyr i klubbens lokaler ble ikke levert, og en natt ble utstyr fjernet fra lokalene. Det gamle styret bekreftet at klubben skyldte et renholdsfirma kr 70 000 uten at dette fremgikk av noen avtale eller av klubbens regnskaper eller budsjett. Da klubben arrangerte norgesmesterskap i 2019, drev medlemmer av det gamle styret lobbyvirksomhet for å få deltakere til ikke å stille i protest mot det nye styret.

Manglende oversikt over klubbens økonomi høsten 2019 skyldtes at økonomiansvarlig B trakk seg sommeren 2019 og det tok tid å finne en erstatter. Klubbens dårlige økonomi i 2019 skyldtes merutgifter på totalt kr 328 000 som kan tilbakeføres til det gamle styrets forsømmelser og sabotasje av det nye styret.

A er ikke kjent med påstått manko på kr 50 000 i kontanter i safe i klubbens lokaler. Påstander om at det har oppstått en manko som følge av at A har beriket seg, er uriktige. Juli, august og delvis september er måneder med lav omsetning på ** [sted]**[idrett]senter. At kontantbeholdning i denne perioden kan ha sunket, er sannsynlig. A mener at noe oppgradering av klubbens lokaler ble utført i denne perioden og at dette ble betalt kontant. C mottok kontant betaling på ca. kr 60 000 fordelt over 5-6 måneder, og dette kan også være årsak til reduksjon av kontantbeholdning.

Påstått manko på kr 70 000 fra turneringen ** ** skyldes manglende forståelse av prosjektregnskapet for turneringen. I prosjektregnskapet er en stor andel av oppført inntekt, ca. kr 82 000, fysiske produkter som ble sponset i forbindelse med arrangementet.

A har ikke beriket seg selv – tvert imot tok han i løpet av sin periode som styreleder totalt 5 uker ubetalt fri fra jobb for å ordne i rot som det gamle styret hadde kastet klubben ut i.

Det er riktig at A inngikk sponsoravtale med klubben. Også andre spillere ble tilbudt slike avtaler. Avtalen A inngikk, var tilsvarende en avtale som A tidligere hadde blitt tilbudt av det gamle styret, og A benyttet seg uansett ikke av avtalen i særlig grad.

Det er riktig at styret ansatte A som daglig leder, da behovet var stort på grunn av klubbens situasjon. A planla å fratse stillingen som styreleder for å unngå brudd på NIFs regelverk. Avtalen ble imidlertid aldri effektivert, da nytt styre ble valgt høsten 2019.

Alle betalinger og uttak fra klubbens konto i perioden mens A var styreleder var for å dekke klubbens forpliktelser og behov og kan redegjøres for.

Påtalen er et forsøk på å lage en stor røre av udokumenterte «hendelser» og er drevet av en personlig agenda som stammer fra at årsmøtet 27. mars 2019 kastet det gamle styret.

A har ikke lagt ned påstand, men har anført at han ikke bevisst har brutt noen regler.

Domsutvalget bemerker

Innledende merknader

Domsutvalget finner saken tilstrekkelig utredet og opplyst for avgjørelse basert på partenes skriv og fremlagte dokumenter. Ingen av partene har bedt om muntlig forhandling, og utvalget finner ikke at muntlig forhandling er nødvendig for å sikre et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag.

Domsutvalget har ved sin vurdering lagt til grunn at enhver rimelig tvil om faktiske forhold skal komme på talte til gode, jf. NIFs lov § 11-12 (5) siste punktum. Faktiske forhold som er avgjørende for konstatering av straffskyld etter NIFs lov kapittel 11, skal altså godtgjøres med en slik sikkerhet at det ikke er noen reell eller fornuftig tvil om dem. Utvalget bemerker at det ikke kreves at hver enkelt opplysning eller hvert enkelt moment som tas med i vurderingen skal være bevist ut over enhver rimelig tvil – beviskravet gjelder for det samlede bevisresultatet.

Påtalen gjelder påståtte handlinger og forsømmelser begått av A i perioden mens han var valgt styreleder i *** *** [idrettslag] – altså fra 27. mars til 10. oktober 2019. Anklagene går ut på at A har overtrådt NIFs lov § 11-4 (1) bokstav d og (nåværende) bokstav j.

Bestemmelsen i § 11-4 (1) bokstav d rammer den som *“begår økonomiske misligheter, betaler, lar betale, tar imot eller inngår avtale om å ta imot godtgjørelse som er i strid med idrettens bestemmelser”*.

Bestemmelsen i § 11-4 (1) bokstav j rammer den som *“på annen måte opptre slik at det klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse”*.

Kjernen i påtalen er at A anklages for at han på ulike måter skal ha brukt de tilganger styreledervervet ga ham til å berike seg urettmessig på *** *** [idrettslag]s bekostning.

A har ikke erkjent noen skyld.

Domsutvalget bemerker at påtalen med 30 vedlegg og etterfølgende skriv fra *** *** [idrettslag] tar opp og søker å dokumentere en lang rekke ulike påstått kritikkverdige handlinger og unnlatelser fra As side. Etter utvalgets syn kan de fleste av disse klart ikke danne grunnlag for straffansvar for A. Det skyldes dels at bevissituasjonen er langt unna å oppfylle det strenge beviskravet for straff, og dels at flere av forholdene vanskelig kan ses å innebære brudd på idrettens regler selv om påtalens faktumsbeskrivelse legges til grunn.

Domsutvalget har ved sin vurdering av skyldspørsmålet i saken funnet det riktig å ta utgangspunkt i enkelte konkrete anklager som er særlig fremhevet og omtalt i påtalen og partenes etterfølgende skriv. Utvalget kommenterer i det følgende disse særskilt.

Skyldspørsmålet

Påstått manko på ca. kr 50 000 i kontanter i safe:

*** *** [idrettslag] har anført at man ved gjennomgang av regnskapet for 2019 oppdaget en manko på kr 49 849 som skulle vært kontantbeholdning i en safe i klubbens lokaler. En gjennomgang av bilag, bankutskrifter og kassadagbok viste, ifølge *** *** [idrettslag], at kontantbeholdningen var korrekt redegjort for per 30. juni 2019, men at kontantbeløpet som var i safen 10. oktober 2019 var ca. kr 50 000 lavere enn det skulle vært, basert på tilgjengelige opplysninger om utviklingen i perioden 1. juli til 10. oktober.

Begge parter har opplyst at B var økonomiansvarlig / kasserer i *** *** [idrettslag] frem til han fratradte 30. juni 2019, og at A overtok tilgangen til den aktuelle safen etter dette. *** *** [idrettslag] har anklaget A for den påståtte mankoen, idet *** *** [idrettslag] har påpekt at perioden hvor A hadde tilgangen til safen korresponderer med perioden hvor den påståtte mankoen oppstod.

Domsutvalget finner etter en samlet vurdering av bevisene ikke å kunne legge til grunn at A urettmessig tilegnet seg penger fra safen i *** *** [idrettslag]s lokaler, eller at han på annen måte håndterte klubbens kontanter på en måte som var i strid med NIFs lov § 11-4 (1) bokstav d eller j. Redegjørelsen som er gitt i påtalen og etterfølgende skriv fra *** *** [idrettslag], viser ikke med tilstrekkelig grad av sikkerhet at det rent faktisk manglet kontanter i safen per 10. oktober 2019, da As tilgang til safen ble avviklet og nytt styre overtok. Hvis det var en manko per dette tidspunktet, viser fremlagte opplysninger heller ikke med tilstrekkelig sikkerhet når den oppstod.

Enn mindre kan det med tilstrekkelig grad av sikkerhet legges til grunn at A beriket seg ved hjelp av kontanter som skulle vært i safen. Foruten at manko angivelig skal ha oppstått i samme periode som A hadde tilgang til safen, er det ikke gitt konkrete opplysninger som er egnet til å vise at A begikk “*misligheter*” knyttet til den aktuelle kontantbeholdningen, eller at han har noen skyld hvis det manglet penger i safen.

Vilkårene for å dømme A for denne delen av anklagen er etter dette ikke oppfylt.

Påstått manko på ca. kr 70 000 fra turneringen ** **:

Det fremgår av sakens dokumenter at *** ** [idrettslag] sommeren 2019 arrangerte en større **[idrett]turnering med internasjonal deltakelse og pengepremier i størrelsesorden 30 000 Euro. *** ** [idrettslag] har anført at gjennomgang av regnskap for 2019 avdekket at ca. kr 70 000 i inntekter fra turneringen ikke var betalt inn til klubbens bankkonto eller redegjort for. ***** [idrettslag] har vist til et prosjektregnskap for turneringen som etter det opplyste ble laget av a, hvor det skal ha fremgått inntekter i form av påmeldingsgebyrer på totalt kr 194 600. Samtidig har *** ** [idrettslag] anført at det kun ble betalt inn kr 123 200 på klubbens bankkonto. *** ** [idrettslag] har anklaget A for en manko tilsvarende differansen på ca. kr 70 000.

Domsutvalget finner etter en samlet vurdering av bevisene ikke å kunne legge til grunn at A urettmessig tilegnet seg penger fra turneringen ** **, eller at han på annen måte håndterte inntekter fra turneringen på en måte som er i strid med NIFs lov § 11-4 (1) bokstav d eller j. Domsutvalget bemerker, på samme måte som over, at redegjørelsen som er gitt i påtalen og etterfølgende skriv fra *** ** [idrettslag], verken viser med tilstrekkelig grad av sikkerhet at inntekter fra turneringen rent faktisk ikke tilfløt klubben eller at A beriket seg ved hjelp av slike inntekter. Foruten at det angivelig skal ha vært avvik mellom inntekter oppført i et ikke nærmere omtalt prosjektregnskap og beløp som ble innbetalt til klubbens bankkonto, er det ikke gitt noen konkrete opplysninger som er egnet til å vise at A har begått “*misligheter*” knyttet til inntekter fra turneringen, eller at han har noen skyld hvis det manglet penger fra turneringen.

Etter dette er vilkårene for å dømme A heller ikke oppfylt for denne del av anklagen.

Påstått utilbørlig sponsor/spilleravtale mellom A og klubben:

*** ** [idrettslag] har som bilag 6 til påtalen lagt frem en “*Spilleravtale*” mellom *** ** [idrettslag] og daværende styremedlem D, datert 2. september 2019. Avtalen er signert av A på vegne av *** ** [idrettslag]. Spilleravtalen gir spilleren økonomiske fordeler i form av dekning av utgifter til deltakelse i turneringer, gratis utstyr og lignende, i bytte mot at spilleren deltar i turneringer, profilerer klubben og driver noe instruktørvirksomhet. Klubbens forpliktelser er formulert slik:

***** ** [idrettslag] forplikter å:**

- Betale for deltakelse i Elite/RT/NM turneringer nasjonalt, samt valgfrie turneringer internasjonalt begrenset oppad til kroner 20 000 inkludert reisekostnader, påmeldingsavgift og diett (diett er begrenset til maks 2000,- pr. turnering).
- Tillate spiller å trene i *** ** [idrettslag]'s lokaler for en timepris til kroner 0,- pr. mnd.
- Levere 2 klubbkjortler + 2 overtrekksjakker til en pris av kroner 0,- totalt.
- Tilrettelegge for avholdelse av ** ** i klubbens lokaler uten kostnad
- Tilby spiller 4 timer med ekstern coach hvis og når *** ** [idrettslag] inviterer denne til en pris av kroner 0,- totalt
- Tilby spiller mat og drikke under Elite/RT/NM turneringer, samt når spilleren trener i *** ** [idrettslag]'s lokaler med 100% rabatt
- Tilby spiller valgfrie produkter fra alle klubbens sponsorer (hvor mulig), begrenset oppdag til maks 2000,- pr. sponsor pr. år.

*** ** [idrettslag] har opplyst, og A har bekreftet, at A inngikk en tilsvarende spilleravtale med klubben mens han var styreleder. Det er ikke opplyst hvem som besluttet at A skulle tilbys en spilleravtale, eller hvem som på klubbens vegne signerte spilleravtalen med A. A har opplyst at inngåelse av spilleravtaler var godkjent av styret og at han ikke deltok i godkjenning av sin egen avtale. Han har anført at det finnes styreprotokoll med vedtak.

*** ** [idrettslag] har i påtalen anført at A gjennom spilleravtalen fikk en urimelig økonomisk fordel. A har på sin side vist til at tilsvarende eller lignende spilleravtaler ble inngått med flere navngitte spillere, og at slike avtaler ble inngått også under det tidligere styret. A har bestridt at spilleravtalen ga ham utilbørlige fordeler. Han har anført at avtalen var strukturert slik at spilleren måtte utføre 500 timer dugnadsarbeid for å oppnå rett til sponning og at inngåelsen av slike avtaler med flere personer, herunder ham selv, ble nødvendig da tidligere styreleder la ned sitt arbeid med drift av klubbens lokaler **[sted] **[idrett]senter.

Domsutvalget legger til grunn som uomtvistet at A, mens han var styreleder, inngikk en spilleravtale med *** ** [idrettslag] som ga ham slike økonomiske fordeler som angitt over. Utvalget bemerker at avtalen også inneholder visse forpliktelser for spilleren, men utvalget kan ikke se at den inneholder noen forpliktelse til eller forutsetning om å utføre 500 dugnadstimer for klubben, eller lignende, slik A har anført. Selv om en ser bort fra dette, kan utvalget ikke se at de økonomiske fordelene som avtalen gir spilleren (A) er så betydelige at disse på grunn av sitt omfang eller sin karakter kan anses som utilbørlige eller urimelige sett opp mot spillerens plikter.

Utvalget legger til grunn As opplysninger om at tilsvarende eller lignende avtaler ble inngått med et antall navngitte spillere, og avtalen fremstår derfor heller ikke som noen enestående eller særskilt begunstigelse av A.

Utvalget bemerker at det etter omstendighetene ville kunne være utilbørlig hvis A brukte sin posisjon som styreleder til å innvilge seg selv en spilleravtale med økonomiske fordeler. A har imidlertid anført at inngåelsen av spilleravtaler – herunder hans egen – ble behandlet av styret og at han ikke deltok i behandlingen av sin egen avtale. Styreprotokoll er ikke fremlagt.

De samlede opplysninger i saken gir, etter utvalgets syn, grunn til å tvile på at habilitetsreglene i NIFs lov § 2-8 ble overholdt ved inngåelsen av As spilleravtale, slik han hevder. Bevisbyrden ligger imidlertid ikke på A, og utvalget kan ikke se at det er bevist med tilstrekkelig grad av sikkerhet at A sikret seg fordelene som spilleravtalen ga ham ved misbruk av posisjonen som styreleder eller på annen måte som var regelstridig eller utilbørlig. Etter en samlet vurdering av bevisene finner domsutvalget ikke grunnlag for å slå fast at A begikk “*økonomiske misligheter*” i tilknytning til inngåelsen av spilleravtalen, eller at avtalen kan sies å være “*i strid med idrettens bestemmelser*” eller at As inngåelse av avtalen “*klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse*”.

Vilkårene for å dømme A er derfor ikke oppfylt for denne del av anklagen.

Påstått utilbørlig ansettelsesavtale mellom A og klubben:

*** ** [idrettslag] har som bilag 7 til påtalen lagt frem et dokument som fremstår som en styreprotokoll med vedtak (eller alternativt en oppfølging av et styrevedtak med omtale av vedtaket) om å engasjere A som daglig leder i *** ** [idrettslag]. Dokumentet har følgende innhold:

OPPDRAG SOM «DAGLIG LEDER» FOR **[sted] **[idrett]SENTER

10.9.2019

Det ble den 9.9.2019, klokken 13:30 avholdt et elektronisk styremøte i *** ** [idrettslag].

På styremøtet deltok A (leder), D (nestleder), E (styremedlem) og F (styremedlem).

Møterleder var A.

Styret var beslutningsdyktig.

Godkjenning av innkalling og dagsorden.

Enstemmig godkjent.

Sak nr. 02/2019 Søk etter «operativ leder» for **[sted] **[idrett]senter

Vedtak: Styret skal aktivt søke etter og snarest mulig delegere rollen som «operativ leder» til egnet person på en minimums 1-års avtale. Kandidat og kostnad ble diskutert og akseptert.

Vedtaket var enstemmig.

Styremøteprotokoll 2 - 9.9.pdf

A trer umiddelbart inn som «daglig leder» med det totale ansvaret for drift av **[sted] [idrett]senter. Kompensasjon er 20 000,- pr. mnd. og oppdraget skal ha en varighet på minimum 12 mnd.

På vegne av styret i **[sted] **[idrett]senter:

(håndskrevet signatur)

D

A

*** **[idrettslag] har i påtalen anført at inngåelsen av denne ansettelsesavtalen var ulovlig i og med at A var styreleder og at A ved avtalen utilbørlig beriket seg selv på klubbens bekostning. A har anført at behovet for en daglig leder var prekært og har opplyst at han ikke deltok i avstemningen om hvorvidt han skulle ansettes eller ikke. Han har videre opplyst at han planla å trekke seg som styreleder ved tiltredelse for å ivareta kravene i NIFs lov. Han rakk imidlertid ikke dette før et nytt styre ble valgt på ekstraordinært årsmøte 10. oktober.

Domsutvalget legger til grunn som uomtvistet at A den 10. september 2019 inngikk en avtale med *** **[idrettslag] om et engasjement som “*daglig leder*” eller “*operativ leder*” med en varighet på minimum ett år og en økonomisk kompensasjon på kr 20 000 per måned – den totale økonomiske rammen i avtalen var altså minimum kr 240 000. A var på det aktuelle tidspunktet styreleder i *** **[idrettslag].

Det fremgår ikke nærmere av det fremlagte dokumentet hva As oppgaver som “*daglig leder*” skulle være ut over at det var snakk om “*det totale ansvaret for drift av **[sted] **[idrett]senter*”. Det er ikke nærmere belyst hva slags arbeidsoppgaver dette innebærer og i hvilket omfang. Dermed er det vanskelig for utvalget å slå fast om størrelsen på den avtalte kompensasjonen i seg selv kan anses som urimelig eller utilbørlig. Ut fra det totale bildet av klubbens økonomi som gis gjennom sakens dokumenter, fremstår den økonomiske forpliktelsen for klubben imidlertid som så vidt betydningsfull at det er rimelig å stille visse kvalitetskrav til saksbehandlingen forut for inngåelsen av avtalen, jf. Idrett og juss, 4. utgave, 2012, kap. 6.4.1,

der det uttales at *“idrettens saksbehandling må ivareta en balanse”* der klubbens og medlemmenes interesser må hensyntas.

NIFs lov § 2-8 stiller krav til habilitet i forbindelse med avgjørelser som treffes av idrettens organer. Bestemmelsens første ledd bokstav a slår fast at *“En tillitsvalgt (...) i et organisasjonsledd er inhabil til å tilrettelegge grunnlaget for en avgjørelse eller til å treffe avgjørelse (...) når vedkommende selv er part i saken”*. Det er ikke tvilsomt at A, som styreleder, etter denne bestemmelsen var inhabil til å treffe avgjørelse om at klubben skulle engasjere ham som *“daglig leder”* som gjengitt over. A har i skriv til domsutvalget av 5. april 2021 anført at han ikke deltok i styrets avgjørelse (*“Nei, jeg deltok ikke i avstemmingen på om jeg selv skulle ansettes som daglig leder”*).

NIFs lov § 2-6 slår fast at en *“arbeidstaker”* – definert som *“person som: a) utfører lønnet arbeid for et organisasjonsledd tilsvarende en stillingsbrøk på mer enn 20 %, eller b) mottar mer enn 1 G i lønn/andre ytelser fra et organisasjonsledd i løpet av et kalenderår”* – ikke er valgbar til styret i organisasjonsleddet. Andre ledd siste punktum slår fast at *“Tillitsvalgt som får relevant ansettelse plikter å fratruke tillitsvervet ved tiltredelse av stillingen, og kan ikke gjeninntre før ansettelsesforholdet er opphørt”*. Etter disse reglene skulle A altså umiddelbart fratrukt som styreleder ved tiltredelse i stilling som *“daglig leder”*. Angående dette har A i skriv til domsutvalget av 5. april 2021 anført:

(...) Det var 100% avklart at jeg skulle forlate mitt verv før inntredelsen i rollen som daglig leder. Vi var naturligvis klar over at dette var nødvendig for å ivareta regelverkets krav. (...)

(...)

Da avtalen ble inngått i en periode like før det ekstraordinære Årsmøtet, ble den aldri igangsatt da vi trakk oss under det ekstraordinære Årsmøtet. Når det er sagt, så kunne jeg gått inn i rollen, da jeg ikke lenger var leder for klubben. (...)

Domsutvalget bemerker at As anførsler og redegjørelser om inngåelsen av avtalen der han ble engasjert som daglig leder står i klar motstrid til flere andre opplysninger i saken.

I dokumentet datert 10. september 2019 fremgår at de som deltok i styremøtet der avgjørelsen om å engasjere A som daglig leder ble tatt, var A (leder), D (nestleder), E (styremedlem) og F (styremedlem). Det fremgår videre at styret var beslutningsdyktig. Det fremgår ikke at A fratrukte under behandlingen av saken – noe som etter domsutvalgets syn ville vært en viktig opplysning som det ville vært naturlig å ta inn i protokollen/dokumentet. Hvis As påstand er riktig, er det bemerkelsesverdig at dokumentet ikke nevner en slik opplysning, samtidig som det inneholder opplysninger om langt mindre viktige formaliteter som at innkalling og dagsorden ble enstemmig

godkjent. Utvalget har også merket seg at dokumentet eksplisitt slår fast at styret var beslutningsdyktig, noe som i medhold av NIFs lov § 2-9 forutsatte at *“et flertall av medlemmene”* deltok. Etter det som er opplyst i saken, var styret i *** ***[idrettslag] på det aktuelle tidspunktet kun beslutningsdyktig når alle de fire nevnte personene deltok i behandlingen av sakene, da fire av åtte valgte styre/varamedlemmer allerede hadde trukket seg. Da også F trakk seg – etter det opplyste rett etter at avgjørelsen om å engasjere A som daglig leder var tatt – ble styret beslutningsudyktig, noe som førte til at Norges **[idrett]forbund kalte inn til ekstraordinært årsmøte i *** ***[idrettslag]. Av As redegjørelse i skriv av 5. april 2021 fremgår at han var bevisst på denne problematikken.

Oppsummert finner domsutvalget at de tidsnære opplysningene i dokumentet av 10. september 2019 trekker i retning av at A deltok i styrets behandling av saken og avgjørelse om å engasjere seg selv som daglig leder i *** ***[idrettslag] – i strid med det han anfører i saken her.

Tidsnære opplysninger står også i motstrid til As anførsel om at han hadde til hensikt å fratre som styreleder i *** ***[idrettslag] da han ble engasjert som daglig leder. I dokumentet av 10. september 2019 – som er signert av A – fremgår at han *“umiddelbart”* trer inn som daglig leder. Det står uforklart hvorfor han ikke samtidig fratradte som styreleder når det angivelig var *“100% avklart”* at han skulle forlate styreledervervet *“før inntredelsen i rollen som daglig leder”*. A fortsatte tvert imot å være aktiv som styreleder i den aktuelle perioden – han motsatte seg blant annet Norges **[idrett]forbunds initiativ til å gjennomføre et ekstraordinært årsmøte i *** ***[idrettslag]. Av valgkomiteens innstilling til det ekstraordinære årsmøtet 10. oktober 2019, datert 26. september 2019, jf. bilag 26 til påtalen, fremgår også at A som sittende *“Leder i klubben”* i utgangspunktet ikke var på valg, men at han stilte til gjenvalg *“dersom årsmøtet beslutter at hele styret skal velges på nytt”*. Som det fremgår over, har A også selv bekreftet at han først trakk seg under det ekstraordinære årsmøtet (og da ifølge ham selv mot et løfte om betaling på kr 5 000).

Domsutvalget finner etter en samlet bevisvurdering å kunne se bort fra As opplysninger om forhold knyttet til engasjementet av ham som daglig leder i *** ***[idrettslag]. Utvalget legger, i tråd med de tidsnære opplysningene i fremlagte dokumenter, til grunn at A deltok i styrets avgjørelse om å inngå avtalen, selv om han klart var inhabil, og at han aksepterte og tiltrådte engasjementet samtidig som han fortsatte å være aktiv som styreleder i *** ***[idrettslag].

*** ***[idrettslag] har anført at A mottok minst kr 40 000 i kompensasjon fra *** ***[idrettslag] i tråd med avtalen. A har bestridt at han mottok betaling i denne størrelsesorden – *“det er mulig”* han mottok *“et mindre beløp rundt 3-4000”*.

*** ***[idrettslag] har ikke lagt frem dokumentasjon som underbygger klubbens anførsler om utbetalinger. Domsutvalget legger, i tråd med tvilsprinsippet, til grunn As opplysninger om at han ikke mottok betaling i henhold til avtalen. For utvalget er dette ikke avgjørende. Utvalget konstaterer at avtalen etter sitt innhold ga A krav på å motta kr 20 000 per måned fra tiltredelse 10. september 2019. As egne redegjørelser og øvrige opplysninger i saken tyder videre klart på at A hadde til hensikt å forholde seg til avtalen og at dette ble forhindret av forhold utenfor hans kontroll da Norges **[idrett]forbund grep inn og sørget for at det ble gjennomført ekstraordinært årsmøte der et nytt styre ble valgt.

Etter NIFs lov § 11-4 første ledd bokstav d er det straffbart å “[inngå] avtale om å ta imot godtgjørelse som er i strid med idrettens bestemmelser”. Etter domsutvalgets oppfatning er det mye som tilsier at As forhold knyttet til inngåelsen av avtalen der han ble engasjert som daglig leder i *** ***[idrettslag] bør kunne rammes av denne bestemmelsen. Utvalget finner imidlertid ikke grunn til å ta endelig stilling til om bokstav d er anvendelig, da utvalget uansett finner det klart at A ved sine handlinger knyttet til avtaleforholdet har opptrådt “slik at det klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse”, jf. bokstav j. Etter utvalgets syn er det ikke tvilsomt at det er egnet til å skade idrettens anseelse når den viktigste tillitsvalgte i et idrettslag – styrelederen – opptrer som en sentral aktør og beslutningstaker i en prosess hvor han selv engasjeres av idrettslaget med et honorar som i hvert fall ikke kan karakteriseres som lavt.

Samlet sett finner utvalget at A domfelles for brudd på NIFs lov § 11-4 første ledd bokstav j for sine handlinger knyttet til inngåelsen av avtalen hvor han engasjeres som daglig leder i *** ***[idrettslag].

Reaksjonsfastsettelsen

Fordi handlingene som A domfelles for, er av en art som i hvert fall har klare likhetstrekk med økonomiske misligheter, har Domsutvalget ved reaksjonsfastsettelsen funnet det riktig å se hen til tidligere praksis knyttet til overtredelser av NIFs lov § 11-4 første ledd bokstav d. Det følger av praksis at en hovedbegrunnelse for straff i slike tilfeller er at man skal kunne ha full og ubetinget tillit til de personer som har ansvar for økonomien til et idrettslag. Utvalget mener i tråd med dette at det må reageres strengt i saker der personer som har økonomiansvar handler på en måte som innebærer tillitsbrudd.

Domsutvalget har i en del tidligere saker (NIFD-2017-3, NIFD-2017-1, NIFD-2008-12) idømt utelukkelse i to år for underslag i størrelsesorden kr 50–80 000. I NIFD-2020-13, som gjaldt underslag av om lag kr 400 000 kroner, ble det idømt utelukkelse på 3 år og 6 måneder. I de nevnte sakene hadde de påtalte rent faktisk tilegnet seg pengene. I noen av tilfellene var en del penger betalt tilbake.

Saken her ligger litt annerledes an enn de nevnte. A har ikke begått noe underslag, og domsutvalget har funnet det riktigst å karakterisere de forhold A dømmes for ikke som 'økonomiske misligheter', men som handlinger 'som klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse', jf. NIFs lov § 11-4 første ledd bokstav j. Ved reaksjonsfastsettelsen er det tillitsbruddet som As handlinger representerer som står sentralt. Etter utvalgets syn er forholdet alvorlig og kvalifiserer til en streng reaksjon. Verdien av kompensasjonen som A sikret seg rett til ved utilbørlig bruk av vervet som styreleder, står mindre sentralt enn i sakene som gjelder underslag og lignende. Samtidig legger utvalget liten vekt på at den aktuelle avtalen rent faktisk ikke ble gjennomført etter sitt innhold, slik at pengene ikke ble utbetalt til A – for utvalget er det, som nevnt, tilstrekkelig å konstatere at avtalen ga A *rett til* kompensasjon.

Domsutvalget kan ellers ikke se at det er opplyst om noe som kan anses som særskilt skjerpene eller formildende omstendigheter ved reaksjonsfastsettelsen.

Etter en samlet vurdering har utvalget kommet til at A idømmes tap av retten til å ha tillitsverv, jf. NIFs lov § 11-7 første ledd bokstav d, for en periode på 2 år, kombinert med tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening i organisasjonsledd under Norges ****[idrett]forbund**, jf. NIFs lov § 11-7 første ledd bokstav e og andre ledd, for en periode på 6 måneder. Periodene med rettighetstap løper fra saken blir endelig avgjort, jf. NIFs lov § 11-15.

Avgjørelsen er enstemmig.

S l u t n i n g:

A født ****.**.1974**, dømmes for overtredelse av NIFs lov § 11-4 bokstav j til

- tap av retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv i alle organisasjonsledd i NIF i en periode på 2 – to – år, jf. NIFs lov § 11-7 første ledd bokstav d og andre ledd første og andre punktum.
- tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening i organisasjonsledd under Norges ****[idrett]forbund** i en periode på 6 – seks - måneder, jf. NIFs lov 11-7 første ledd bokstav e og andre ledd første og siste punktum.

Tomasz Edsberg

Morten Kjær Enger

Trude Gran Melbye